

τεκνοτροφία. Ἀνατροφὴ τέκνων, nurturing of children, Δημόκριτος 275 *τεκνοτροφία σφαλερόν.*

τεκταίνεσθαι. Οἰκοδομῶ/δημιουργῶ, build/create, Δημόκριτος 21 Ὁμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτίνετο παντοίων.

τέκτων. Κατασκευαστῆς/χαλκευτής, builder/machinator, Ἡράκλειτος 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάστιγας.

τελεῖν (τύπ. τελέειν) 1. Ἐπιτελῶ, accomplish, Ξενοφάνης 15.2 γράψαι χεῖρεςσι καὶ ἔργα τελεῖν Ἐμπεδοκλῆς 17.23 ἄρθμα ἔργα τελοῦσι 2. Περαιώνω/ἀκολουθῶ, complete/pursue, Ἐμπεδοκλῆς 24.2 μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν. || **τελεῖσθαι** (τύπ. τελείεσθαι) 1. Συμπληρώνομαι, be completed, Ἐμπεδοκλῆς 30.2 τελεῖομένοισι χρόνοις 2. Δαπανῶμαι, be expended, Δημόκριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ζῆνῳ τὰ τελεούμεενα οὐκ ἀνιῶ. || **τετελεσμένον** 1. Τέλειο/ὀρθό, perfect/correct, Ξενοφάνης 34.3 εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τέχνη τετελεσμένον εἰπὼν, αὐτὸς ὁμως οὐκ οἶδε 2. Ὁλοκληρωμένο, complete, Παρμενίδης 8.42 τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ.

τέλειος (ἀντίθ. ἀτελής) 1. Τέλειος, perfect, Ἐμπεδοκλῆς 98.3 ἡ δὲ χθὼν ... Κύπριδος ὀρμισθεῖσα τελεῖοις ἐν λιμένεσσιν 2. Συντελεσμένος, completed/perfected, Δημόκριτος 295 τὸ τέλειον οὖν ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδήλου κρέσσον.

τελεότης. Τελειότης, perfection, Δημόκριτος 187 ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκῆνεος μοχθηροῖην ὀρθοῖ.

τελεταί. Μυστηριακὲς τελεταί, mystic rites, Ἀρχύτας 1.47 ἀλλὰ μὰν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ συμβαίνει.

τελευτᾶν 1. (ἀντίθ. φύεσθαι). Τελευτῶ/τελειώνω, terminate/end, Ξενοφάνης 27 ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευ-

τ ᾱ 2 (ἀντίθ. ἄρχεσθαι). Τελευτῶ/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Παρμενίδης 19.2 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τ ε λ ε υ τ ῆ σ ο υ σ ι τραφέντα Μέλισσος 2.5-6 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ... (ἐ τ ε λ ε υ τ ῆ σ ε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον)· ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐ τ ε λ ε υ τ ῆ σ ε ν, αἰεί τε ἦν καὶ αἰεί ἔσται 3. Τελειώνω/ἀπολήγω, end/finish, Διογένης 6. 28-30-43 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν, ἧ τ ε λ ε υ τ ᾱ, σχίζονται (sc. φλέβες) εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαὶ ... τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι δὲ παρὰ τὸ οὖς ἐκότεραι ... τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι ν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας 4. Τελειώνω/καταλήγω, end in, Δημόκριτος 238 τ ε λ ε υ τ ᾱ γὰρ ἐς κακοδοξίην ... ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

τελευτή (ἀντίθ. ἀρχή) 1. Τέλος/λήξη, end, Μέλισσος 2.3-5-7 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... ἄπειρόν ἐστιν ... ἀρχὴν ἂν εἶχεν ... καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν· οὐ γὰρ αἰεὶ εἶναι ἀνύστατον, ὅτι μὴ πᾶν ἔστι Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐδέ τις οὐλομένου θανάτου τ ε λ ε υ τ ῆ Ὀκελλος 8 ἡ τριτὴ πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητά καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν. || Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466, 10) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γένεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τ ε λ ε υ τ ῆ ν 2. Τέλος τοῦ βίου/θάνατος, end of life/death, Δημόκριτος 297.5 φόβοις ταλαιπωροέουσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τ ε λ ε υ τ ῆ ν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

τέλος 1. Τέλος/τέρμα, end, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τ έ λ ε ι προσάψαι. || εἰς τέλος. Στὸ τέλος, at the end, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τ έ λ ο ς μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἰητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται. Πρβλ. τέρμα. 2. Τέλος/τελευτή, end/conclusion, Μέλισσος 4 ἀρχὴν τε καὶ τ έ λ ο ς ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 3. Ἀποτέλεσμα/ἐκβαση, result/outcome, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τ έ λ ε ο ς κυρίη.

τέμνειν (τύπ. τάμνειν). Τέμνω/κόπτω, cut, Ἡράκλειτος 58 οἱ ... ἰατροὶ ... τ έ μ ν ο ν τ ε ς, καίοντες ..., ἐπαιτέονται μηδὲν